ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Ν. Χ. ΚΡΑΝΙΩΤΑΚΗΣ
Γραφεῖα: Ὁδὸς Φιλελλήνων 8
Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πάππου 5
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: Διευθυνσεως 30-269, συνταξεως, λογιστ. 30-268, τυπογραφειου 25-861.

Ο ΤΥΠΟΣ

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ
20
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1940

ΕΤΟΣ 6ον. ΑΡΙΘ. 2146. ΤΙΜΗ ΔΡΧ. ΔΥΟ
— Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται —

ΤΟ ΒΕΝΖΙΝΟΠΛΟΙΟΝ

Τὸ Τηγάνι εἶνε ἰσχυροτάτη ναυτικὴ βάσις. Ἔχει ὠχυρωμένον λιμένα, φρούρια, πυροβόλα. Τετραπλῆ σειρὰ ναρκῶν ἐμποδίζει τὸν εἴσπλουν. Ἑκατοντάδες ἀεροπλάνων ἑδρεύουν εἰς τὴν βάσιν, ἀγκυροβολοῦν δὲ μονίμως εἰς τὸν πολεμικὸν αὐτὸν λιμένα ἰσχυρόταται μοῖραι στόλου.

Ἐναντίον λοιπὸν τοῦ τρομεροῦ αὐτοῦ πολεμικοῦ κέντρου ἐπῆλθε φοβερός, τὴν νύκτα τῆς Δευτέρας πρὸς τὴν Τρίτην, ὁ ἰταλικὸς στόλος. Διότι ἐξηκριβώθη ὅτι ἔχει στόλον ἡ Ἰταλία. Αὐτά, τὰ ὁποῖα ἐλέγοντο, ὅτι δῆθεν τὰ ἰταλικὰ πολεμικὰ ἦσαν χάρτινα, ὅτι τὸ χαρτὶ ἐμούσκευσε καὶ τὰ πολεμικὰ διελύθησαν, ἀποδεικνύονται φανταστικά.

Ἀλλ' ἂς ἴδωμεν τί συνέβη: Μοῖρα ἰταλικῶν ἀντιτορπιλλικῶν, ἐξεκίνησε διὰ νυκτὸς ἀπὸ τὰ Δωδεκάνησα, τὰ ὁποῖα ἀπέχουν ἀπὸ τὴν Σάμον κατὰ τὸ βορειότερόν των σημεῖον ὅσον ἀπέχει ὁ λιμὴν τῆς Αἰγίνης ἀπὸ τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς. Τὰ ἰταλικὰ πολεμικὰ λοιπὸν ἐπῆραν φόραν, ἔφθασαν ἀπέναντι, εἰς τὸ Τηγάνι, τὸ ὁποῖον διεκρίνετο ἀπὸ τὸ χαρακτηριστικὸν μοναστήρι τῆς Μεταμορφώσεως, ἐστάθησαν ὑπ' ἀτμόν, ἔρριψαν μερικὰς βολάς, καὶ «δρόμο πάλιν πρὸς τὰ ὀπίσω». Ταχύτης τριάκοντα κόμβων.

Ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιδρομῆς, μηδέν. Μόνον ὅτι ἐξύπνησαν τὰ αἵματα τῶν Σαμίων, οἱ ὁποῖοι εἶνε πάππου πρὸς πάππον συνηθισμένοι ἀπὸ τέτοια. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὅσοι εἶχαν κυνηγετικὰ ὅπλα θὰ ἐλυποῦντο διότι τὰ σκάγια των δὲν ἠδύναντο νὰ φθάσουν τὰ θαλασσοπούλια τοῦ ντοῦτσε.

Τί εἶνε ὅμως τὸ Τηγάνι; Εἶνε μία παραλιακὴ κωμόπολις δυόμισυ χιλιάδων κατοίκων. Ἡ ἐγγυτέρα πρὸς τὰ Δωδεκάνησα πολίχνη. Τελείως ἄοπλος φυσικά. Τὰ μόνα ὅπλα, ποὺ θὰ ὑπάρχουν ἐκεῖ — ἐκτὸς τῶν τυχὸν κυνηγετικῶν — θὰ εἶνε τὰ ὅπλα τῶν χωροφυλάκων τῆς δημοσίας ἀσφαλείας.

Ἀλλὰ διατί ἡ ἀνόητος αὐτὴ ἐπιδρομή;

Τὸ πρᾶγμα συνδέεται μὲ τὴν ἱστορίαν — τῆς Δωδεκανήσου.

Δὲν ἱστοροῦνται δι' ὀλίγων αἱ τύχαι τῶν νήσων αὐτῶν, αἱ περιπέτειαί των, οἱ ἀτελείωτοι καὶ ἡρωϊκώτατοι ἀγῶνες των, τὰ μαρτύριά των: Τὰ μαρτύρια δηλαδὴ ποὺ τραβοῦν ἀπὸ τοὺς Ἰταλούς. Διότι τὰ Δωδεκάνησα διετέλεσαν κατὰ καιροὺς ὑπὸ τὴν δυναστείαν παντὸς εἴδους αὐθεντῶν: Πειρατῶν, τυχοδιωκτῶν, βαρβάρων καὶ ἰσχυρῶν αὐτοκρατοριῶν. Ποτὲ ὅμως, ποτέ, δὲν ἀπήντησαν τόσην βαρβαρότητα, τόσῳ πρόστυχον, βάναυσον, διεφθαρμένην καὶ ἐγκληματικὴν διοίκησιν, ὅσῳ ὑπὸ τοὺς Ἰταλούς.

Ἡ μωροφιλόδοξος Ἰταλία, ἡ ὁποία δὲν εἶχε κατορθώσει ἀκόμη νὰ εἰσαγάγῃ τὴν χρῆσιν τοῦ σάπωνος, τοῦ ποτηρίου, καὶ τοῦ μανδηλίου εἰς τὸν λαόν της, ἤθελε ν' ἀποκτήσῃ ἀποικίας. Εἶχεν ἤδη καταλάβει τὴν Ἐρυθραίαν καὶ τὴν Σομαλίαν εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ἀφρικήν. Ὠρέγετο ὅμως τῆς Τριπολίτιδος καὶ τῆς Κυρηναϊκῆς, ὅ ἐστι τῆς Λιβύης, ἡ ὁποία ἦτο μακρυνὸν καὶ ἀποκεχωρισμένον τμῆμα τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας.

Ἀνέκαθεν πειναλέοι, οἱ Ἰταλοί, ἐτριγύριζαν ἔξω ἀπὸ τὰς ἀκτὰς τῆς Λιβύης, καὶ ἐλέγοντο: "Ἂν ὑπῆρχε ἐκεῖ τίποτε διὰ νὰ φάγουν...

Τῷ 1911 ἐξεστράτευσαν. Εἰς τὴν Λιβύην ὑπῆρχαν μηδαμινὰ τμήματα τουρκικοῦ στρατοῦ. Ἀλλὰ οἱ Ἰταλοὶ συνεπλάκησαν μὲ τοὺς ἰθαγενεῖς καὶ ἐκυλίοντο εἰς τὴν ἄμμον.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὅμως ἐσκέφθησαν «νὰ βάλουν εἰς τὸ χέρι» καὶ εἴ τι ἄλλο. Τότε ἐπέδραμον κατὰ τῶν λεγομένων νοτίων Σποράδων. Τῶν Δωδεκανήσων.

Ποῖα εἶνε τὰ Δωδεκάνησα; Ρόδος, Κάσος, Κάρπαθος, Κῶς, Ἀστυπάλαια, Μεγίστη (Καστελλόριζον), Κάλυμνος, Λέρος, Νίσυρος, Πάτμος, Τῆλος, Σύμη, Χάλκη καὶ ἡ μικρὰ νῆσος Ληψοί, ἐκτὸς μικροτέρων τινῶν νησίδων. Ἀριθμητικῶς τὰ «δωδεκάνησα» εἶνε δεκατέσσαρα. Ἦσαν δηλαδὴ δεκαπέντε, μαζὶ μὲ τὴν Ἰκαρίαν, ἡ ὁποία εὐτυχεστέρα πασῶν, ἔγινεν ἑλληνική. Ἀλλὰ ἡ Ρόδος καὶ ἡ Κῶς ἐχωρίζοντο διοικητικῶς ἀπὸ τὰ ἄλλα, τὰ ὁποῖα ἔμεναν οὕτω δεκατρία, ἡ δὲ νῆσος Ληψοὶ δὲν ἠριθμεῖτο. Καὶ ἐθεωροῦντο δώδεκα.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ἰταλοτουρκικοῦ πολέμου...

Μία διακοπή: Δὲν ἐπρόκειτο περὶ ἰταλοτουρκικοῦ πολέμου. Ἂν ἡ Ἰταλία ἐπολεμοῦσε μὲ τοὺς Τούρκους θὰ ἡττᾶτο 101 τοῖς 100. Ἐπρόκειτο περὶ ἰταλικῆς ἐπιδρομῆς εἰς τὴν Λιβύην, ὅπου εἴπαμεν, δὲν ὑπῆρχε σχεδὸν στρατός, οὔτε ἦτο δυνατὸν νὰ σταλῇ ἀπὸ τὴν Τουρκίαν. Διότι ἐδαφικὴ συνέχεια Τουρκίας - Λιβύης δὲν ὑφίστατο, ἡ δὲ θάλασσα εὑρίσκετο εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ἰταλῶν.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν λοιπὸν τοῦ λεγομένου ἰταλοτουρκικοῦ πολέμου οἱ Δωδεκανήσιοι ἦσαν δυσηρεστημένοι ἐναντίον τοῦ σουλτάνου, ἐπειδὴ ἡ «Ὑψηλὴ Πύλη» ἤθελε νὰ καταργήσῃ τὰ εἰδικὰ καὶ εὐρύτατα προνόμια ποὺ εἶχαν παραχωρηθῆ ἀνέκαθεν εἰς τοὺς Δωδεκανησίους.

Τῷ 1821 μάλιστα οἱ Δωδεκανήσιοι εἶχαν μετάσχει τῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἡνώθησαν μὲ τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλὰ ἡ εὐρωπαϊκὴ διάσκεψις, ποὺ καθώρισε τὰ ὅρια τοῦ πρώτου ἑλληνικοῦ κράτους, ἀπεχώρισε τῆς μητρός των τὰ Δωδεκάνησα, καὶ τὰ ἀφῆκεν ἔξω τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ νῆσοι ἐπανῆλθον ὑπὸ τὴν σουλτανικὴν κυριαρχίαν. Ὁ σουλτάνος ὅμως ἀπέδωκεν εἰς τοὺς Δωδεκανησίους τὰ προνόμιά των. Μετὰ ἄλλας τινὰς ἀποπείρας, οἱ «νεότουρκοι» ἤθελαν νὰ τοὺς τὰ ἀφαιρέσουν.

Ἐκ τῆς δυσαρεσκείας αὐτῆς ἐπωφελήθησαν τότε οἱ Ἰταλοί, οἱ ὁποῖοι ἐξεμεταλλεύθησαν ἐπίσης τὴν ἰδιότητά των ὡς χριστιανῶν.

Χριστιανοί, οἱ ἄνθρωποι ποὺ θὰ ἐπρόδιδαν καὶ τὸν Χριστόν!... Θὰ τὸν ἐπρόδιδαν. Τὸ λέγει μὲ παραδείγματα ἡ ἱστορία των.

Ὁπωσδήποτε οἱ νησιῶται, ἐξαπατηθέντες, διαπράξαντες σφάλμα, τὸ ὁποῖον οἱ δυστυχεῖς πληρώνουν ἀκόμη, ἐβοήθησαν τοὺς Ἰταλούς, ἠχμαλώτισαν τὰς φρουράς, καὶ οἱ ἰταλικοὶ τσαλαπετεινοὶ κατέλαβαν τὰ νησιά.

Προσωρινῶς. Ἤθελαν ἁπλῶς νὰ πιέσουν τὴν Τουρκίαν διὰ νὰ διατάξῃ παῦσιν τῆς ἀντιστάσεως εἰς τὴν Λιβύην.

Αὐτὰ εἶπαν οἱ Ἰταλοὶ εἰς τὰς δυνάμεις, διὰ νὰ τοὺς ἀφήσουν νὰ ταράξουν τὸ Αἰγαῖον.

Εἰς τοὺς νησιώτας ἔλεγαν ἄλλα:

— Ἡ ξένη κυριαρχία ἐτελείωσε πλέον διὰ σᾶς. Εἰς τὸ ἑξῆς θὰ ζήσετε αὐτόνομοι. Ἡ Ἰταλία σᾶς τὸ ἐγγυᾶται.

Θὰ μνημονευθῇ ἄλλοτε ὅλη ἡ σειρὰ τῶν ἀπιστεύτων ἀτιμιῶν, ἐπιορκιῶν, πλαστογραφιῶν καὶ τῆς πάσης ἀπάτης καὶ τῆς πάσης ἀθετήσεως ὑπεσχημένων, ποὺ διέπραξαν οἱ Ἰταλοί, ὥστε νὰ δυνηθοῦν νὰ κρατήσουν τελικῶς τὰ Δωδεκάνησα. Πρέπει νὰ ὑπομνησθῇ αὐτὴ ἡ ἱστορία. Διότι, ὅσῳ εἶνε γεμᾶτος ὁ σάκκος τῶν ἰταλικῶν ἀτιμιῶν, αἱ σχετικαὶ μὲ τὰ Δωδεκάνησα ἀτιμίαι εἶνε ἀπὸ τὰς βδελυροτέρας.

Τὰ Δωδεκάνησα εἶνε ὑπόδουλα εἰς τὸν ποταπώτερον τῶν αὐθεντῶν. Ὅταν χάσῃ κανεὶς τὴν ἐλευθερίαν του, δὲν ἐκλέγει αὐθέντας. Εἶνε μάλιστα ἴδιον γεννημένων δούλων, εἶνε ἴδιον ὑποζυγίων μὲ δύο πόδας, νὰ προτιμοῦν τὸ ἓν ἢ τὸ ἄλλο ἀφεντικὸ διὰ νὰ ἱππεύσῃ εἰς τὴν ράχιν των. Ἀλλὰ τὰ προστυχότερα καὶ τυραννικώτερα ἀφεντικά, εἶνε, φαίνεται μερικὰ ποὺ ἔχουν ψυχὴν ὑπηρέτου. Δούλου. Χθεσινοὶ ἀπελεύθεροι, οἱ δυνάσται τῆς Δωδεκανήσου, ἀσυνήθιστοι ἀκόμη νὰ κυβερνοῦν τὸν ἑαυτόν των, κατώτατοι ποιοτικῶς, μὲ παραδόσεις διεφθαρμένας καὶ χωρὶς καμμίαν γενναιότητα, οὔτε ἀνδρισμόν, φέρονται πρὸς τοὺς δυστυχισμένους Δωδεκανησίους ὅπως δὲν ἐφέρθησαν οἱ τυχάρπαστοι κατακτηταὶ τῆς νοτίου Ἀμερικῆς ἔναντι τῶν ἐξοντωθέντων ἐπὶ τέλους ἰθαγενῶν.

Ἡ ψυχὴ τῶν Δωδεκανησίων δὲν ὑπεδουλώθη ποτέ. Ἀντέδρασε μὲ κάθε τρόπον. Ἔκαμεν ἐπαναστάσεις. Ἀλλὰ αἱ ἁλύσεις καὶ τὸ μαχαίρι ἐπλήρωναν τὸ ἔγκλημα τῶν ἡρωϊκῶν αὐτῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἤθελαν νὰ ξαναγίνουν ἄνθρωποι.

Τί τὰ θέλετε; Ἦτο ἐντροπὴ διὰ τὸν πολιτισμὸν τῶν ἰσχυρῶν καὶ ὅλων τῶν ἀνθρώπων νὰ δυναστεύεται κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν ἕνας ἀτυχὴς κόσμος μέσα εἰς τὰ δώδεκα κάτεργα τοῦ Αἰγαίου.

Μεταξὺ τῶν ἐν διασπορᾷ Δωδεκανησίων εἶνε καὶ εἷς φλογερώτατος πατριώτης, ἰατρός, διατελέσας ὁπλαρχηγός, ἐπιχειρήσας πολλάκις κινήματα εἰς τὴν Δωδεκάνησον. Ὀνομάζεται Βασίλειος Βέργης. Ἔμενεν εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου ἦτο πασίγνωστος. Ἀπὸ ἐτῶν ἀπεσύρθη εἰς κάποιο παραθαλάσσιον μέρος.

Ὅταν ἤρχισεν ὁ πόλεμος, ὁ Δωδεκανήσιος ἰατρὸς εὑρέθη καθηλωμένος ἐπὶ τόπου, λόγῳ διακοπῆς τῶν συγκοινωνιῶν. Ὅπως ἠδυνήθη ἐξέπεμψε τὸν καϋμόν του. Ἔγραψε καὶ πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ «Τύπου» ἕνα γράμμα. Τὸ γράμμα του ἦτο φλὸξ καὶ θρῆνος. Ὁ Βέργης ἤθελε νὰ χρησιμοποιηθῇ ὁπωσδήποτε, κάτι νὰ κάμῃ. «Ἐτοποθέτησα τὴν γυναῖκα μου — ἔγραφε — τὸν μόνον ἄνθρωπον ποὺ ἔχω στὸν κόσμο, σὲ ἕνα μοναστήρι, κρατῶ μιὰ βαλιτζοῦλα, καὶ εἶμαι ἕτοιμος, μετὰ τῶν ἀνδρῶν μου, ἢ καὶ μόνος, νὰ πράξω ὅ,τι δήποτε».

«Ἐδῶ εἶνε Μεταξᾶς», ἔγραφε περαιτέρω, καὶ ξεύρει τί κάνει. Ἀνεγνώριζεν ὅτι δὲν νοοῦνται σήμερον ἐνέργειαι ἀνταρτικαί. Ἀλλὰ — τὸν συνήρπαζεν ὁ πόθος τῆς δράσεως: «Ὑπάρχουν καὶ ἐξαιρέσεις», προσέθετε. Θέλω νὰ σκοτωθῶ, θέλω νὰ πλύνω μὲ τὸ αἷμα μου τὸ πατρικόν μου χῶμα, τὸ ὁποῖον ἔχει λερώσει ὁ ἐχθρός.

Αὐτὸς λοιπὸν ὁ ἀκράτητος πατριώτης, συνεφώνησε προφανῶς μὲ δεκατέσσαρας ἄλλους, οἱ ὁποῖοι ἠσθάνοντο ὅ,τι καὶ αὐτὸς — θὰ εἶνε ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους ὠνόμαζεν εἰς τὴν ἐπιστολὴν «ἄνδρας του» — ἐπῆρεν ἕνα βενζινόπλοιον, καὶ ἐξέπλευσε κρυφὰ ἐναντίον τῆς Ἰταλίας!...

Εἶνε τόλμημα; Εἶνε ἀλλοφροσύνη; Ἴσως. Ἀλλὰ εἶνε ἔπος. Εἶνε κάτι ποὺ ἐνθυμίζει Λάμπρον Κατσώνην. Κάτι ποὺ δὲν γίνεται παρὰ μόνον ἀπὸ Ἕλληνας.

Τὸ βενζινόπλοιον μὲ τοὺς ἐπιδρομεῖς εἰσεχώρησεν εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Δωδεκανήσων. Ἔφθασεν εἰς τὴν νησῖδα Ἀγαθονῆσι. Οἱ δεκαπέντε καταδρομεῖς ἀπεβιβάσθησαν, συνεπλάκησαν μὲ τὴν ἔνοπλον ἰταλικὴν δύναμιν, ὑπερτέραν κατ' ἀριθμόν, συνέλαβαν τέσσαρας ἄνδρας τοῦ ἰταλικοῦ φυλακίου, καθὼς καὶ τὸν βαθμοφόρον των, ἐφόνευσαν τρεῖς καραμπινιέρους καὶ ἐπέστρεψαν ὀπίσω μαζὶ μὲ τοὺς αἰχμαλώτους.

Τί ἦτο ἡ ἐνέργεια αὐτή; Ἦτο μία ἐκδήλωσις. Ἕνα ράπισμα, ποὺ κατεφέρθη κατὰ τῆς φασιστικῆς αὐτοκρατορίας τῶν δυναστῶν.

Μαινόμενοι διὰ τὸ πάθημα, οἱ Ἰταλοί, ἐξέπεμψαν διὰ νυκτὸς ἐναντίον τοῦ ἐγγυτέρου ἑλληνικοῦ νησιοῦ τὰ δειλότατα πολεμικά των, τὰ ὁποῖα ἔκαμαν μίαν τρύπαν εἰς τὸ νερό.

Ἡ αὐτοκρατορία ἀπαντᾷ εἰς τὸ βενζινόπλοιον.

Ἀλλὰ τὸ ράπισμα ἔμεινε. Καὶ τὸ κατέστησαν περισσότερον ἠχηρόν, αἱ ὁμοβροντίαι τῶν φοβισμένων πολεμικῶν τοῦ Μουσσολίνι.

Ἡ ἐνέργεια τῶν δεκαπέντε γενναίων — εἴπαμεν: ἦτο αὐθαίρετος. Ἐν τούτοις ἐὰν εὑρισκόμεθα εἰς τὴν παραλίαν, ὅταν ἔφευγαν κρυφά, θὰ τοὺς προεπέμπαμε μὲ τὴν ψυχήν μας:

— Ἡ Παναγία μαζί σας, παιδιά.

Θὰ τὸ ἐλέγαμεν σιγά, διὰ νὰ μὴ τὸ ἀκούσουν αἱ ἀρχαί, ἀλλὰ νὰ τὸ ἀκούσῃ μόνον ἡ Παναγία.

Περὶ τὴν εὐρωπαϊκὴν σύρραξιν

Ἀπὸ χθὲς ἕως σήμερον

Τὰ σημαντικώτερα γεγονότα

[illegible]

★ Σημειοῦται γενικῶς ὅτι τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα συντρίβουν τὴν ἀντίστασιν τῶν Ἰταλῶν καὶ εἰς τοὺς τρεῖς τομεῖς τοῦ μετώπου [illegible]

★ Τὸ Ρώυτερ πληροφορεῖται ἐκ Ρώμης ὅτι κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βερολίνου ἡ συνάντησις τοῦ βασιλέως τῆς Βουλγαρίας Βόριδος μὲ τὸν Χίτλερ ἀφεώρα τὸν τρόπον τῆς πολιτικῆς διαδιοργανώσεως τῆς Εὐρώπης.

★ Ὁ Βουλγαρικὸς τύπος δημοσιεύει τὸ ἑξῆς ἐπίσημον ἀνακοινωθέν:

★ «Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς τῆς Βουλγαρίας Βόρις, ἐπέστρεψεν ἐξ ὀλιγοημέρου ταξιδίου, τὸ ὁποῖον ἔκαμεν εἰς Γερμανίαν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ταξιδίου αὐτοῦ, ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν 17ην τοῦ μηνὸς τὸν καγκελλάριον Ἀδόλφον Χίτλερ».

[illegible]

Ὁ «ΤΥΠΟΣ» θὰ ἐκδοθῇ αὔριον ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

[illegible]

Τὸ ἀκατάβλητον ἑλληνικὸν θάρρος

Οἱ ἡρωϊκοὶ τραυματίαι μας ἀφηγοῦνται τὰς ἐπικὰς μάχας

Ἔφοδοι μὲ ἐφ' ὅπλου λόγχην

Συνομιλίαι μὲ τραυματίας εἰς τὰ νοσοκομεῖα

Ἀπὸ προχθὲς μετεφέρθησαν εἰς Ἀθήνας καὶ διενεμήθησαν εἰς τὰ νοσοκομεῖα [illegible] οἱ Ἕλληνες στρατιῶται [illegible] καὶ ἤθελαν νὰ τὸ ξαναζήσουν. Αἰωνία Ἑλλάς!

Πλησιάζομεν ἕνα ἥρωα λοχαγόν, ὅστις φέρει τραῦμα δι- [illegible] ἂν οἱ γιατροὶ μοῦ τὸ ἐπέτρεπαν θὰ γύριζα αὐτὴν τὴν στιγμὴν στὸ μέτωπο.

— Μὰ εἶνε τόσο καλά, λοχαγέ, [illegible] τεῖχεν ὁ ἐχθρὸς καὶ ὑπεστήριζον ἡμιμόνιμα πολυβόλα καὶ δύναμις ἑκατὸν καὶ πλέον ἀνδρῶν μὲ ὅλμους.

Ὁ ἀρχιστράτηγος κ. Παπάγος ἐπισκεπτόμενος τοὺς ἡρωϊκοὺς τραυματίας μας τοῦ μετώπου εἰς τὸ νοσοκομεῖον

[illegible]

«Τὰ πυροβολικά μας τοὺς εἶχε [illegible] Ἐρρίφθησαν περὶ τὰς 950 βολαί. [illegible] 25 ἄνδρας, νὰ κάνῃ ἔφοδο μὲ ἐφ' ὅπλου λόγχη [illegible]

[illegible] — Τί μέσα διαθέτουν;

— Ὅλα τὰ σύγχρονα καὶ ἐν ἀφθονίᾳ. Ἀλλὰ τί τὰ θέλεις ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ψυχή; [illegible]

Ἀφήνομεν τὸν ἡρωϊκὸν λοχαγὸν διὰ νὰ μὴ τὸν κουράσωμεν [illegible] καὶ ἐπισκεπτόμεθα ἄλλους τραυματίας μας.

Κ. ΣΚΟΡΔΙΛΗΣ

Ὁ «ΤΥΠΟΣ» εἰς τὸ μέτωπον τῶν ἐπιχειρήσεων

Ἀνεχώρησε χθὲς διὰ τὸ μέτωπον ὁ ἐκ τῶν συντακτῶν τοῦ «Τύπου» κ. ΣΩΤ. ΜΑΤΑΝΤΟΣ πρὸς παρακολούθησιν τῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἀπὸ τὰ πεδία τῶν μαχῶν ὁ κ. ΜΑΤΑΝΤΟΣ ὡς πολεμικὸς ἀπεσταλμένος [illegible] τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Τύπου» διὰ [illegible] τηλεγραφικῶν καὶ ταχυδρομικῶν ἀνταποκρίσεων περὶ τῶν φάσεων τοῦ διεξαγομένου ἐπικοῦ ἀγῶνος.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΜΟΝΟΝ ΕΝΤΡΟΠΗ;...

Φαίνεται λοιπὸν ὅτι ἡ Ἰταλία ἔλαβε πράγματι τὸ τόλμημα τῶν δεκαπέντε Δωδεκανησίων ὡς ἐκστρατείαν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν κατάληψιν τῆς Δωδεκανήσου. Διότι τὸ ἰταλικὸν στρατηγεῖον ἐξέδωκεν ἀνακοινωθὲν καὶ λέγει: «Ὁ ἐχθρὸς ἀπεπειράθη νὰ ἀποβιβασθῇ εἰς τὴν νῆσον Γάϊδαρος τῶν Δωδεκανήσων. Ἡ ἔγκαιρος ἀντίδρασις τῶν παρακτίων μας πυροβολείων, τοῦ στρατοῦ κατοχῆς καὶ τῶν προσδραμόντων ἀεροπλάνων ἐματαίωσε τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀποπείρας αὐτῆς». Καὶ τὰ πυροβολεῖα τὸν ἔβρεξαν κατὰ ταῦτα καὶ ὁ ἰταλικὸς στρατὸς ἐπίσης. Καὶ σμῆνη ἀεροπλάνων προσέτρεξαν. Ἀλλὰ τί ἔκαμαν λοιπὸν ὅλαι αὐταὶ αἱ δυνάμεις; Διότι οἱ δεκαπέντε Δωδεκανήσιοι, ἀφ' οὗ ἐπεκράτησαν εἰς τὴν συμπλοκήν, ἀφῆκαν ἐπὶ τόπου τρεῖς Ἰταλοὺς νεκρούς, ἐπῆραν τοὺς αἰχμαλώτους των καὶ ἐπανῆλθαν ἀνενόχλητοι εἰς τὴν ἀφετηρίαν των. Τί ἐντροπή! Ἀλλὰ λέγεται μόνον ἐντροπή, τὸ πάθημα αὐτὸ τῆς Ἰταλίας;...

ΠΑΡΑΣΗΜΑ

Χωρὶς πολλοὺς λόγους: Εἶνε ὑποχρέωσις τιμῆς δι' ὅσους ἔχουν ἰταλικὰ παράσημα νὰ τὰ ἐπιστρέψουν.

ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΑ ΔΕΛΤΑΡΙΑ

Ἡ πεῖρα λοιπὸν ἀπέδειξεν ὅτι, ἐνῷ τὰ ἀνοικτὰ ἐπιστολικὰ δελτάρια φθάνουν εἰς τὸν προορισμόν των χωρὶς καμμίαν σχεδὸν καθυστέρησιν, αἱ κλεισταὶ ἐπιστολαὶ ἀργοῦν. Εἶνε ἀνάγκη νὰ γραφῇ τὸ συμπέρασμα; Ἀποφεύγετε τὰς ἐπιστολάς. Προτιμᾶτε τὰ δελτάρια.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ

Λέγεται Ἀγαθονῆσι, λέγεται καὶ Γάϊδαρος, τὸ νησὶ τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Μουσσολίνι, ὅπου ἐτελέσθη τὸ κατόρθωμα τῶν δεκαπέντε Δωδεκανησίων. Ἐρωτᾶται: Ποῖος εἶνε ὁ γάϊδαρος;

ΚΑΠΟΙΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Ὁ φίλος ἰατρὸς κ. Ἠλίας Ἀσκιώτης, τοῦ «Κυανοῦ Σταυροῦ» μᾶς ὑπενθυμίζει ἐπικαιρότατα κάποιους στίχους:

[illegible]

Οἱ χαριέστατοι, ἀλλὰ καὶ πολυσήμαντοι στίχοι εἶνε ἀπὸ τὸ «Χίας δούλη» τοῦ Ὀρφανίδη.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε τὸ βιβλίον τοῦ κ. Μπενίτο Μουσσολίνι «Ἡ τέχνη τῆς ὑποχωρήσεως», ἐπιμελείᾳ τοῦ στρατηγοῦ Οὐβάλδου Σογδοῦ. Ὁ συγγραφεὺς χειρίζεται τὸ θέμα μὲ μοναδικὴν ὄντως δεξιοτεχνίαν, δεδομένου ὅτι τὰ περισσότερα ἐπεισόδια γνωρίζει ἐκ προσωπικῆς πείρας. Τινὰ ἐξ αὐτῶν γνωρίζομεν καὶ ἡμεῖς.

ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

«Ἀνακοινωθὲν τοῦ γενικοῦ ἰταλικοῦ στρατηγείου τῆς 20ῆς Νοεμβρίου 1940.— Κατόπιν εἰδικῶν ἐρευνῶν ἡμετέρου στρατηγείου διεπιστώθη ὅτι ὅλαι αἱ ὁδοὶ ἄγουν εἰς Ρώμην. Οὐδεμία ἄγει εἰς Ἰωάννινα, Θεσσαλονίκην, ἢ Ἀθήνας. — Ἐχθρός, διαθέτων ὑπερτέρας δυνάμεις ἔναντι ἰταλικῆς αὐτοκρατορίας, ἀπησχολημένης ἐπίσης εἰς Σίντι Μπαρανί, ἐπετέθη δι' ἰσχυροτάτης μοίρας στόλου, ἀποτελουμένης ἐκ μιᾶς φαρδοβάρκας, μεταφερούσης τρία σώματα στρατοῦ συνολικῆς δυνάμεως τοὐλάχιστον δεκαπέντε ἀνδρῶν. Ἡμέτεραι ναυτικαὶ μονάδες [illegible]. Στρατεύματά μας ἀπεσύρθησαν ἐν τάξει εἰς πλησιέστερα ὄρη. — Ἀεροπλάνα [illegible] ὁ ἐχθρός, παραλαβὼν αἰχμαλώτους, καὶ προξενήσας εἰς ἡμετέρας [illegible] μονάδας σημαντικὰς ζημίας, ἀπεχώρησε. — Καταγγέλλομεν τ[illegible]

Ὁ ὑφυπουργὸς τοῦ στρατιωτικοῦ κ. Παπαδῆμας κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του πλησίον τοῦ τραυματίου εἰς τὸ νοσοκομεῖον